

Pozor, snemanje!

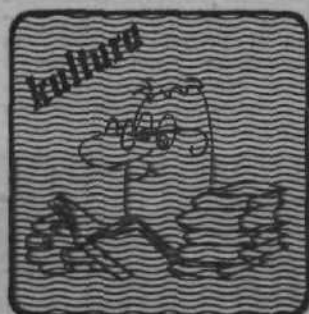
Lepi uspehi bežigrajskih filmskih amaterjev

Pred približno pol leta smo v našem glasilu že pisali o amaterski filmski dejavnosti v naši občini. Tedaj smo ugotovili, da Delavsko prosvetno društvo Svoboda Bežigrad doživlja preporod. Danes pa že lahko pišemo o uspehih. Mentor filmske sekcije Jaka Bregar je namreč na VI. medklubskem festivalu amaterskega filma Jugoslavije v Bački Topoli prejel najvišje priznanje za režijo igranega filma — zlato nagrado. Njegov film »Utrpi« govori o vsakdanu našega občana. Priznanje je toliko bolj pomembno, ker ga je prejel v ostri konkurenci 122 filmov amaterjev iz vseh republik in pokrajin.

Medklubski festival je znovan kot krošno tekmovalni »športovska osmice«, ki ga organizirajo v Novem Sadu, Splitu in Bački Topoli. Zvečeli smo, da je Jaka Bregar prejel priznanji tudi v Splitu in Novem Sadu, vendar do zaključka redakcije še ni znano, za kakšni priznanji gre.

Zelo razveseljuje je tudi dejstvo, da se je DPD SVOBODA Bežigrad dejansko prenovilo. V vrste filmske in foto sekcije je vstopilo 20 mladikov, med njimi tudi nekaj

deklet. Zdaj ustanovljajo se likovno sekcijo, saj je več likovnih amaterjev pripravljeno organizirati svoje ljubiteljsko delo v društvu. Mladi fotografi prav te dni sodelujejo na Razstavi prijateljstva v

Gorici. V začetku junija pa so amaterji pripravili filmski večer v Vidnu pri Dolu, ki je lepo uspel. Seveda so ta večer prikazali samo filme starejših članov, saj so novi še na začetku svojega filmskega stvarjanja. Njegove filme si člani društva skupno ogledujejo med rednim tedenskim sestajanjem. Vsak pove svoje mnenje in kritiko ter s tem kolegu pomaga do boljšega filmskega umetniškega izraza. Pričakujejo, da bodo jeseni poletni — poletni bodo namreč

amaterji »nabirali motive« in montirali filme — že pripravili projekcije s povsem novim repertoarjem.

Bežigrajski amaterji pa se je zijo, ker jih slovenski fotofilmski klubi do zdaj še niso povabili, da bi sodelovali na republiških festivalih. Ugotavljajo, da je nespornost nedvomno v tem, ker delujejo v sklopu Zveze kulturnih organizacij, medtem ko je večina amaterjev povezana v Zvezi za tehniško kulturo. Ker pa je film prej umetnost kot tehnika, bomo morali v Sloveniji poskrbeti za pravilno organizacijo amaterjev.

IVAN MERLJAK

PROSLAVA IN IZLET

KUD Jurij Fleisman iz Bečičevega je 15. maja organiziral proslavo ob Titovih in partijskih jubilejih. Nastopili so učenci osnovne šole, mladinci so zaigrali enodejansko J. Bona Zločin na novomeškem trgu, pevci pa so zapeli dve pesmi.

Za pevski zbor in člani društva so ob koncu sezone organizirali izlet na Gorenjsko. Obiskali so Begunje in Dražgoše, kjer so pred spomenikom izvedli kulturni program.

M. S.

di nevarno za promet, saj je jama tik ob litjski cesti in gost dim omejuje vidljivost. Lahko pa bi tudi omejili dovoz smeti in bi jama krajani KS Dol lahko uporabljali še daljše obdobje. P. A.

PARKIRAJO NA ZELENICI

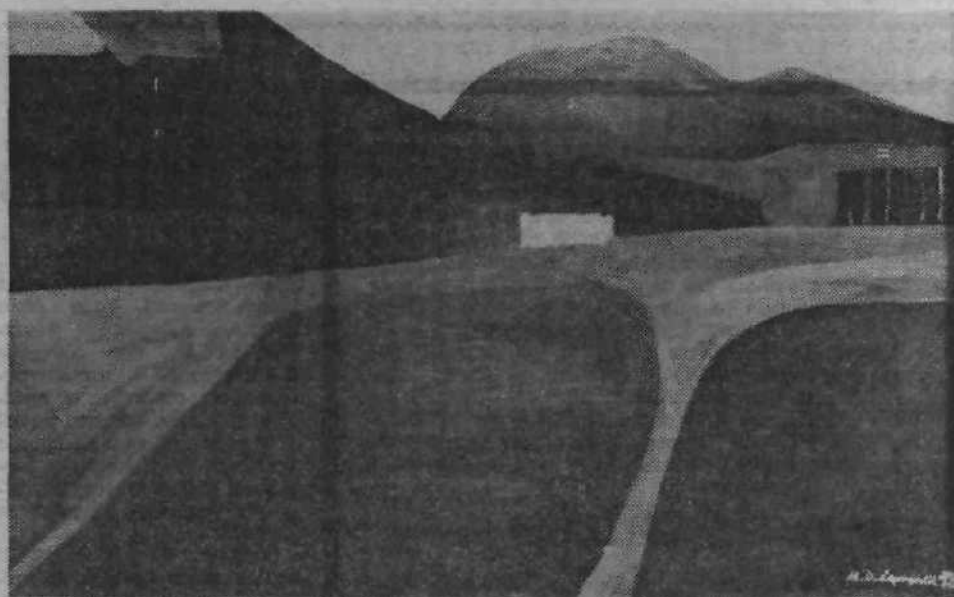
Pred novim domom krajevske skupnosti Stadion parkirajo avtomobili kar na zelenici. To, kar smo lahko videli 30. in 31. maja ter 1. junija v opoldanskih in večernih urah, je sramota za vse nas. Priče smo uničevanja zelenice, za Bežigradom pa jih je tako malo. Tisti, ki sklicujejo seje in sestanke, niso predvideli teptanja zelenih površin. Zakaj ni nobene ograje, ki bi varovala zelenice? Avtomobili imajo v bližnji okolici dovolj prostora!

O polomljenih klopeh, zanemarjenosti parkov itd. naš »Zbor občanov« previdno molči in s tem prispeva levji delež k samozadovoljstvu, od katere se naše glasilo kar sveti.

Miran SVETE,
Vodovodna cesta

Pripis uredništva:

V 11. številki »Zbora občanov« smo na 18. strani zapisali, da bodo v kratkem preuredili otroško igrišče pri osnovni šoli dr. Vita Kraigherja. Preureditev bo zajela tudi park pred domom krajevske skupnosti Stadion; park bo ograjen in tamkaj avtomobili ne bodo več parkirali. Dovolj prostora je na Vodovodni cesti in vzdolž Staničeve ulice v smeri proti Samovi cesti. Na krajevni skupnosti Stadion so nam še povedali, da bodo zaradi varnosti otrok Staničovo ulico pri osnovni šoli verjetno zaprli za promet.

Obetajoč krajinar

Po razstavi Mišo Lavrenčiča v Bežigrajski galeriji

V prvi polovici tega meseca je v Bežigrajski galeriji razstavljal svoja dela bežigrajski akademski slikar Mišo Lavrenčič. Lavrenčič je mlad slikar, ki se je usmeril v upodabljanje krajine. Akademsko izobrazbo si je pridobil na ljubljanski akademiji za likovno umetnost, kjer je diplomiral leta 1972. Sedaj poučuje likovni pouk na osnovni šoli Franceta Bevka. Je tudi član bežigrajske sekcije Društva slovenskih likovnih umetnikov.

Razstava v bežigrajski galeriji je bila šele njegova druga samostojna umetniškova razstava, medtem ko je večkrat sodeloval na skupinskih razstavah po vsej Sloveniji. Lavrenčič nam je predstavil 18 svojih del v dveh tehnikah: v olju in akvarelu.

»Mišo Lavrenčič si je iz-

bral izrazito ploskovit način podajanja krajinskih izrezov; iz izbranega motiva skuša izluščiti samo bistvene značilnosti — osnovno formalno in barvno strukturo pejzaža, vendar vedno v taki smeri, da pejzaž še vedno ostane »berljiv« — »V nekaterih zadnjih slikah Mišo Lavrenčiča pride do tolikšne predmetne reprodukcije, da lahko govorimo že kar o nekakšnem polabstraktnem slikarstvu; polja, travniki, drevesa, hribi in nebo so se preoblikovali v skrajno poenostavljene, ploskovito dekorativne forme, ki jih omejuje gibke in ritmične linije; s temi slikami se umetnik približuje novemu likovnemu pojavu v evropski umetnosti, tako imenovani novi ornamentiki« — »Njegovi akvareli učinkujejo kot tenkočutne in lirčno

obarvane trenutne impresije. To so odkritosrčni, z nikakršno razumsko spekulacijo obremenjeni umetnikovi notranji odzivi na trenutno stanje, razpoloženje, ki prevladuje v določenem pejzažu; umetnik to stanje hipno za beleži, ker se dobro zaveda, da ga bo naslednji trenutek zamenjalo z drugačno svetlobno in barvno razpoloženje.« — »Ime slikarja Mišo Lavrenčiča je v slovenskem likovnem prostoru zaenkrat še malo znano, toda po rezultatih njegovega likovnega prizadevanja sodeč, se bo umetnik kaj kmalu uvrstil med pomembne slovenske upodabljalce krajine.« (Franc Zalar)

Razstavo si je v slabih treh tednih ogledalo blizu tisoč obiskovalcev. M. B.

Žehtha je uspela

Ob letošnji zadnji predstavi dramskega krožka na bežigrajski gimnaziji

Z zadnjo predstavo Velika žehtha ruskega dramatika Majakovskega je dramski krožek na bežigrajski gimnaziji pod vodstvom profesorja Andrijana Laha uspešno zaključil letošnjo sezono, v kateri so imeli štiri premiere: Nušičevi komediji Gumb in Analabet, komedijo Stanislaw Lema Ali Mr. Jones sploh živi in dramo Velika žehtha. Ponovili so tudi recital Dada v novi igralski zasedbi. Novi člani dramske skupine pa so pripravili interno študijsko predstavo Mire Mihelič Dan žena.

Težave, s katerimi se srečujemo, so predvsem finančne — financirajo se namreč sami — in skromna tehnična sredstva. Predvsem pogrešajo boljše ozvočenje, reflektorje in scenske pripomočke. Režiser je profesor Andrijan Lah, pri pripravi predstave pa sodelujejo tudi vsi nastopajoči s svojimi predlogi.

Glavna letošnja predstava je bila Velika žehtha. Premiera glavne predstave je vedno na koncu leta, saj se nanjo pripravljajo igralci celo šolsko leto. V za-

četku vadijo enkrat na teden, po prvem maju so vaje posameznih delov predstave vsak dan.

Velika žehtha je parodija na birokratski sistem v Rusiji po revoluciji. Kdor si je ogledal predstavo, je bil pričča izredno zanimivi in kvalitetni igri mladih igralcev. V glavnih vlogah so nastopili: Pobedonosikov-Miomir Knežević, Optimistenko — Miha Javornik, Čudakov — Tomaž Erjavec, Pogonič — Andrej Prevc, gospa Pobedonosikov — Nina Kosmač, tajnica — Nena Koprivšek Milena Bartolič, Fosforna ževska — Breda Jernejčič Darja Dominkuš, slikar — Neva Černe, Foskin — Inge Wascher in režiser — Aleš Bulc.

Kljub obilici učenja in težavam, s katerimi se srečuje ves dramski krožek, so v igro vložili veliko truda, znanja in iznajdljivosti ter zaigrali z vso dušo. Na koncu ne moremo reči drugega kot, da jim čestitamo ob napetih predstavah. Drugo leto pa se spet vidimo na novih premierah, kajne?

DIM IN SMRAD V DOLU

Tik ob Litjski cesti leži odpadna jama, v katero so še pred nekaj leti vozili odpadke samo krajani KS Dol. Danes pa smeti in odpadke vozijo v to jama številne delovne organizacije, med njimi Belinka in Jub, pa tudi posamezniki, ki ne sodijo niti v bližnjo okolico. Vse lepo in prav. Vendar: mnogi, ki pripeljejo odpadke v jama, jih odvržejo, kamorkoli se jim zazdi, da imajo čim manj dela z njimi. Tako te smeti, največ papir veter raznaša po bližnji okolici, po travnikih in njivah. Drugi spet zažigajo odpadke, veter pa smrad in gost dim zana-

ša v bližnje vasi Kleče, Podgoro in Zajelše, kar upravičeno povzroča jezo krajanov. Kdo si lasti pravico, da morajo krajani omenjenih vasi živeti v dimu in smradu? Mar tako skrbimo za čisto in zdravo okolje?

Ikraj pa se z naglim polnjenjem jame zastavlja nekaterim prebivalcem KS Dol še drugo vprašanje. Kam bodo vozili odpadke čez nekaj let, ko bo jama polna? Mar bodo prepuščeni samim sebi in svoji iznajdljivosti?

Morda bi veljalo celotno jama ograditi z mrežo (zda je ograjena z vzhodne in zahodne strani) in nekoga zaposliti, ki bi urejeval dovoz odpadkov in preprečeval zažiganje smeti, ki je tu-

